

DE HONDENVANGER.

Dames, Mijne Heren !

... ..

Ja, het volk is thans beter gevoed, beter gekleed, beter gehuisvest.

Het volk werkt minder, heeft meer ontspanningen. Met een woord, het volk is gelukkiger dan vroeger ...

Maar de hond ?

Gewis, wordt de hond thans insgelijks beter gevoed, beter verzorgd, beter bejegend dan eertijds. Edoch, de hond loopt thans gebonden aan het huichelachtig leizeel van zijn Mè-Mère ... En ik vraag me af, in volle gemoede, of de hond thans gelukkiger is dan vroeger, wanneer het dier in volle vrijheid, straat in, straat uit mocht lopen ; wanneer het overal naar hartelust alles mocht besnuffelen ; wanneer het naar welgevallen, vrij en vrank, alle andere straathonden mocht " berieken " enz.

Neen, Dames, Mejuffrouwen, Mijne Heren, ik denk oprecht dat de hond, in spijt van alle huidige voordelen, vroeger gelukkiger was. Hetgeen een klaar bewijs is dat de vrijheid alleen het waar geluk bijbrengt.

Ik dank u voor uw welwillende aandacht ! ..

... ..

Dit is het slot van een "onuitgesproken" redevoering, die ik ergens had "kunnen" uitspreken in een sekte van het "Blauwe Kruis"!...

Ja, er was een tijd dat de honden vrij en ongedeerd mochten lopen op straat. En het genot van die vrijheid moest heerlijk en aantrekkelijk zijn, vermits veel honden hun huis niet meer aandeden en ondankbaar hun meesters verlieten. Zo doolden er veel honden op weg en straat. En dit werd soms een ongemak, zoals de zwervende honden een bekende plaag uitmaken te Konstantinopel (Istamboul) en andere steden van de Balkan. Een plaag en ook wel een gevaar. Want de oernatuur zwom weleens boven bij die honden, die soms dreigend hun tanden ontblootten. Ook eerbiedigden ze geen sikkepitje de verordeningen op de goede zeden. Want, helaas, de "vrije liefde" vierde schandalig hoogtij onder het hondenras te dien tijde...

Op zekere dag brak een epidemie der razernij los in ons land.

En toen gebeurde het!

Alle honden moesten voortaan gemuilband worden. De zwervende ongemuilbande honden zouden onmeedogend opgepikt worden. Door wie? Door een officieel benoemde hondenvanger...

Ik weet niet of andere steden op een hondenvanger konden bogen. Oostende echter moest er een hebben: het kon niet anders. Het zou anders ontbroken hebben aan onze zo rijke kollektie Volkstypes!...

De Hondenvanger!

Stel U even een man voor met tamelijk opgeblazen gezicht (de drank?) en vervaarlijke knevels. Vóór hem duwt hij, op langzame processiestap een klein potdicht karretje. Daarop een ijzeren hoepel met een net. Dit alles te zamen vormde de hondenvanger... Toch niet! Ik vergeet de politiedienaar, die insgelijks op langzame processietred, naast de hondenvanger stapte...

Wanneer het gebeurde dat een hond zich liet verschalken — want de honden hadden instinktmatig vijanden in het potsierlijke span geraden — stonden het karretje, en, voorzichtigheidshalve, de wetsdienaar stil. De hondenvanger naderde behoedzaam de ongemuilbande zwerver met het hoepelnet...

Ik durf niet beweren dat de hondenvanger de bedrevenheid bezat van een Western Cow-boy met zijn lasso. Neen! Maar toch gebeurde het, van tijd tot tijd, dat een hond gevangen werd en onmeedogend naar het slachthuis gevoerd werd.

Kwam men het dier na x dagen niet opeisen, dan stierf het een gekloroformeerde zachte dood...

En dat heeft zo jaren geduurd.

Totdat de "job" afgeschaft werd, daar de honden voortaan aan een leizeel moesten gehouden worden. Maar de potsierlijke hondenvanger zou nooit vergeten worden. Een Oostendse revue uit die tijd, zou hem zelfs vereeuwigen!

Inderdaad zong men niet:

Ik ben de hondenvanger,
die loopt al rond de stad.
Ik maak de honden banger,
wat een rare stiel is dat.
Zie ik de honden lopen,
zonder muileband op straat,
ze moeten het bekopen,
't is zo dat 't met mij gaat...

Ik pak ze bij hun kop of bij hun kin,
en werp ze zo de hondenkarre in...

En blaffen ze langs de straat en maken ze gedruis,
toch ga ik door en voer ze naar 't slachtershuis...

Genadige Heer, ontferm U over de honden, de hondenvanger en de... verzenmaker!...

Dit was het einde van de ongemuilbande vrijheid!...
Van de honden, meen ik!...